

skel fra det før omtalte — til at fremkomme med et Tilbud, som saa kontrolleres af en virkelig sagkyndig Mand som Ingeniør Koch. Det kan fuldt ud forsvares, og denne Fremgangsmaade anvendes i mange Tilfælde. Det Princip, der er anvendt, var netop Aarsag til, at vi forandrede Underændringsforslaget i Fjor til, at man ikke skulde bortlicitere ethvert Arbejde. Det er et Princip, der kan anvendes i ethvert godt Byggeri, at man siger til en Specialist: Vi ønske i dette Tilfælde at have med dig at gøre under betryggende Kontrol. Men den skal ogsaa være betryggende, og det er jeg sikker paa, at den er i dette Tilfælde. Den ledende Ingeniør er Koch som sagt dog ikke. Nu ved jeg ikke, om det ligger i, at Arkitekten mener, at han kan magte disse Ingeniørarbejder og sørge for at sammenarbejde dem med Arkitektarbejdet, saa at det bliver et samlet Hele. Det er overordentlig vanskeligt for en Arkitekt at gøre noget saadant. Der findes Arkitekter, der have denne Evne, der have den dybe Forstaaelse af Grundprincipperne for alt Byggeri, hvad enten det er Ingeniør- eller Arkitektarbejde. Men Michel Angelo'er ere meget sjældne, og denne Arkitekt er sikkert ikke nogen Michel Angelo. Han magter ikke dette Arbejde, og et Bevis derfor turde det maaske være, at der den Dag i Dag ikke findes nogen Vej- og Kloakplan ved dette Arbejde, saa at det f. Eks. er mig ufatteligt, hvorledes Bygningskoterne have kunnet være fastsatte. Hvorledes Fængelsmurene have kunnet ordnes, synes mig ogsaa vanskeligt at forstaa.

Det forekommer mig altsaa, at der ikke har været den Samling i dette Arbejde, som der burde være. Det viser sig ogsaa, at Justitsministeren meget skyndsomt har forladt denne Vej, idet han ved Sindssygehospitalet har delt Arbejdet mellem en ledende Arkitekt og en ledende Ingeniør. Jeg er sikker paa, at dette Arbejde vil gaa meget bedre end det, der her er Tale om. Men nogen Skyld hviler ogsaa paa dette Ting, der bestemte Grundlaget i Fjor. Det synes mig at være en Sag, hvori dette Ting maa være overordentlig varsomt, fordi det, som jeg har sagt før, er en Sag, som er i den Grad indgribende i Forretningslivet, at man udsætter sig for den stærkeste Kritik ved at gaa andre end de normale og reelle Veje. Jeg omtalte det, som sagt i Fjor, og jeg kan ikke dy mig for at nævne en enkelt lille Sætning af det, jeg sagde i Fjor. Ef-

ler at have talt om disse Ting med Licitationerne følger jeg til: „Jeg forstaaer ikke, at en dygtig Arkitekt gaar med til noget saadant. Det strider ganske mod det, som er Princippet i det gode Byggearbejde.“ Jeg havde ingen Anelse om, hvorvidt denne Arkitekt var dygtig eller ej, men jeg mener, at jeg der har peget paa det rette. Jeg sagde i Fjor en anden Sætning, som jeg ogsaa vil nævne. Den lyder saaledes: „Netop af den Grund kan jeg ikke tro, at den Vej, man her vil gaa, er Løsningen, og det vil jeg understrege, naar der kommer en Lejlighed dertil.“ Den Lejlighed har jeg altsaa fundet nu. „Den ærede Justitsminister sagde, at Tilbudene forelagdes i Forvejen for Rigsdagen, saa kan Rigsdagen bedømme, om det er godt eller daarligt. Det er at stille for store Fordringer til Rigsdagen. Det er overordentlig vanskeligt at bedømme et Tilbud paa 1 Mill. Kr. eller derover, og med denne Fremlæggelse af Tilbudene ere den ærede Minister og den øvrige Administration i deres Byggeforetagender ikke sagesløse overfor Rigsdagen.“ Selv om man har vedtaget noget saadant her i Rigsdagen, maa vi have Ret til at følge den Sag med Interesse, for deraf kan uddrages et almindeligt Princip, som er nødvendigt for Statens Byggeri og for al Statens Samhandel med andre Mennesker, men jeg indrømmer, at Rigsdagen her har givet en Op-gave til de Mænd, der have ledet Arbejdet, som har været overordentlig vanskelig og derfor burde været behandlet med den store Varsomhed, som jeg har fremhævet.

Det Indtryk, jeg har faaet af det, jeg læste i Gaar, er, at den, der har forstaaet Sagen skarpest og klarest, er Fængselsdirektøren, der har faaet fat paa det, det kommer an paa, de skarpe, præcise Linier. Jeg skulde efter at have læst de Indlæg, her foreligge, tage meget fejl, om det ikke efter den Maade, de ere formede, vil koste enten Arkitekten eller Fængselsdirektøren hans Stilling. Jeg ved det ikke, men jeg har det Indtryk. Jeg kender hverken Fængselsdirektøren eller Arkitekten, jeg har ikke set nogen af de to Herrer for mine Øjne, men jeg har det bestemte Indtryk, at det vil komme til at koste en af dem hans Stilling, saa ogsaa paa det Punkt maa man være meget varsom med, hvad man bestemmer i denne Sag, hvilket sidste jeg særlig bemærker overfor det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Man maa være meget varsom med at skelne mellem, hvem der i de store Linier har Ret eller ej. Jeg